

SZENCZI MOLNÁR ALBERT ZSOLTÁRFORDÍTÁSÁNAK 1612. OPPENHEIMI KIADÁSÁRÓL.

A M. Tud. Akadémia tulajdonát tevő RÁTH György-könyvtárban van két nyomtatott zsoltárfordítás-töredék. Az egyik áll a 113—142, a másik a 115—142, 145—182. lapokból. A töredékeknek címlapjuk nincsen s bár tükörük, betűtypusaik ugyanazok, a szövegnek a lapokon és sorokban való eloszlása is nagyrészt egyező, van közöttük bizonyos eltérés is, ami arra a gondolatra vezeti a vizsgálódót, hogy egy és ugyanazon zsoltárfordításnak ugyanattól a nyomdától készített két kiadásával van dolga. Az egyik töredéknek tipográfiai különossége volt az oka, hogy mivoltát régebbi tulajdonosaik megállapítani nem tudták. Pedig foglalkoztatta őket a kérdés, amint az a könyvtábla belső oldalára s az előlapra írott bejegyzésekből nyilvánvaló.

A bejegyzések tanúsága szerint az a töredék, amelynek néhány betűje szokatlan formájával félrevezette a vizsgálódókat, 1798-ban a SINAI Miklósé volt, aki sajátkezűleg a következőket jegyezte bele: «SINAI Miklósé Debreczenben. A. 1798. d. 27. Octobris. NB. Egy darabja ez MOLNÁR Albert azon Munkájának, mellyet BOD Péter a Magyar Athenasban 183-dik levélen, a 7-dik szám alatt így ad elő: a Palatina Catechesise a Belgiumi Agendával együtt, a Catechesist a SZÁRASI Ferenc fordítása szerint 1608. 8. Nehol a szollások formáját meg jobbitvan ki nyomtattatta.» — A második bejegyzés NAGY Gábor régiségbuvár (KAZINCZY F. kortársa) kezétől származik, aki szerint: «NB. Ez a' könyv olly ritka, hogy sem a' gróf SZÉCHÉNYI, sem a' gróf TELEKY, sem a' Pataki, sem a' Debreczeni, sem a' Primatialis, sem a' Pesti Universitas Könyvtáraiban nem találhatik; tehát *unicum exemplar.*» A harmadik ismeretlen kéztől származó bejegyzés a töredéket szintén a

A. 114. l. 13.

Szent David propheta az ő léve-|
lében,

:

14. Egyetemben véle az mi szükség-|
ünkbenNyomorúlt voltunkban ez földön
tünkbenDiczérjük az Istent ő diczőségében,
Az szent angyalokkal, énekeljünc
me | nyben.

B. 114. l. 13.

Szent David propheta az ő lévelé-|
ben,

:

14. Egyetemben véle az mi szüksé-
günk | benNyomorúlt voltunkban ez földön
él | tünben,Diczörjúc az Istent ő diczőségében,
Az szēt angyalokkal énekeljünc
meny | ben.

A. 115. l. A) hasábjának alján :

14. Szent David propheta az énekibe |
Az nagy Ur Istenben valo öröme-
ben ||| 115. l. b) hasáb 1. 2. sora
Ezeket béirta nagy szepen veserk-
ben |Eneklő könyvénc hatvanöt részé-
ben

B. 115. l. A) hasábjának alján :

14. Szent David propheta az énekibe |
Az nagy Ur Istenben való örömé-
ben, |Ezeket béirta nagy szepen veserk-
ben, |

|| 115 b) hasáb 1. 2. sora

B.

Eneklő könyvénc hatvan öt részé-
ben.

115. l. b) hasáb : LXXIX. Soltar.

Es az te szent fiad veled egye-
tembe, |

Es szent telec Isten öröckön öröcké. |

2. Mert elbéjüttec az pogány népec
te | örökségedbe,Megfertztetéc szent templomodat
az te hiveidbe.

127. l. b) hasáb utolsó sor.

Az Barrbást elereszté.

115. l. LXXIX. Soltar.

Es az te szent fiad veled egye-
tembe, |

Esszent telec Isten öröckön öröcke. |

2. Mert elbéjüttec az pogán népet te |
örökségedbe,Megfertztetéc szent templomodat
az | te hiveidbe.

127. l. b) hasáb utolsó sor.

Az Barrabást elereszté.

Minthogy a négy egybevett példány összes lapjai pontosan egyeznek — a *b* ivéi (113—128. ll.) kivételével, természetes, hogy nem kell két külön kiadásra gondolnunk. A mutatkozó különbségnek oka és magyarázata az, hogy nyomás közben, mikor már a *b* ívből bizonyos példányszám készen volt, a *b* ív megrongálódott, vagy széjjelesett, úgy hogy újra kellett szedetni. A néhány meg-

nyújtott lábú *e*- és *m*- bekerülését pedig, melyek a *Bb. h* ivén kívül sehol nem fordulnak elő, magyarázhatja a szedő és korrektor vigyázatlansága, vagy az a lehetséges körülmény, hogy a nyomdában levő *e* és *m* (normális típusú) betűk le voltak foglaltva s a hiányt más típusú betűkkel pótolták.

TRÓCSÁNYI ZOLTÁN.